D·N
5/1 1953

Det statliga stödet till kommunerna

Gjorda beräkningar visar att staten i slutet på 40-talet bekostade en knapp femtedel av kommunernas driftsutgifter genom bidrag till olika kommunala verksamhetsgrenar. Sedan dess har kostnadsfördelningen ändrats till kommunernas nackdel. Statsbidragen har urholkats, och kommunerna har fått överta en större del av bördan med ökade kommunalskatter som följd.

Kommunalmännen har fått nöja sig med att på enstaka punkter konstatera resultatet av denna utveckling; anärkiet gen av bidrag och bidragsbestämmelser har omöjliggjort en samlad överblick. Behovet av en bättre redovisning har sålunda känts starkare än nu, och därför kommer det förslag väl till pass som i dagarna avgivits av statsbidragssakkunniga. I betänkandet förordas en radikal omstöpning av de ekonomiska relationerna mellan stat och kommun. Ett trettital av de mest betydande driftsbidragen bör enligt förslaget sammanföras till ett enda bidrag, som inte knytes till bestämda verksamhetsgrenar, utan får disponeras av kommunerna efter eget skön. Med en sådan omformning blir det möjligt att kontinuerligt justera bidragsgivningen så att man får den önskade balansen mellan kommunal och statlig beskattning.

Betraktar man kommunerna som en helhet i förhållande till staten, är det ingen tvekan om att förslaget har stora förtjänster. Kommunerna slipper ifrån ett omständligt ansökningsförfarande — omkring 30.000 ansökningar om statsbidrag blir därmed hyser betänkligheter mot ett förslag vars konsekvenser kanske blir att de inte får en stor del av kostnaderna för lärarlönerna täckta. När utredningen tagit med dessa i den pott som skall fördelas är det för att nå en så stor skatteutjämnande effekt som möjligt. De sakkunniga söker dämpa farhågorna med resultatet från proverberäkningar som gjorts för flera hundra kommuner och som visar att konsekvenserna inte blir alltför stora för huvudparten av dessa — skatten kan komma att höjas eller sänkas med högst en krona.

Det är inte säkert att de kommuner som i första omgången förlorar på förslaget kommer att tillmäta denna förlust en avgörande betydelse. På längre sikt har de förmodligen möjlighet att ta igen denna genom den kontinuerliga bevakning som "kommunpartiet" i riksdagen säkert kommer att ombesörja då det allmänna driftsbidraget skall fixeras. Det blir inte lätt för en finansminister att diskret låta bördorna glida över på kommunerna när avvägningen mellan proportionell och progressiv beskattning varje år kommer att belysas i debatten. I själva verket är det denna avvägning som har betydelse, inte mer eller mindre traditionellt betonade förestållningar om vilka uppgifter som bör falla inom den kommunala respektive statliga sektorn.

Kungafonden

Svenska Dagbladet och professor Johnny Roosval — den senare i ett här bredvid införd inlägg — har protesterat mot Dagens Nyheters påpekande att de miljoner som skänktes kungen på 70-årsdagen borde, liksom tidigare på samma sätt hopbragta medel, användas under kontroll av namngivna, sakkunniga och ansvariga personer på skilda områden samt att fullständiga redogörelser skulle lämnas för utdelningarna. Saken har också berörts av Morgon-Tidningen, tryckt nog i ett käseri, vars syfte bakom den gemytliga virrigheten torde vara att säga att allt är bra som det är; statsministern hör till dem som är ansvariga för gåvostadgans utformning, och tidningens hållning är därför självfallen.

Vad de båda förstnämnda replikerna angår bör först klargöras att de på en punkt bygger på missförstånd och tankiöshet. Vi har aldrig hävdat att de sju miljonerna borde användas till en rad professurer, endast påpekat att beloppets storlek är av denna ordning; det betonades uttryckligen i ledaren att detta var ett exempel och att det vore lätt att nämna lika slående exempel från andra områden. Parentestikt må mot hr Roosvals slutord anföras att anslag till en rad professurer — liksom till en mängd andra kulturella ändamål — vägrats av regeringen, inte därför att anslagen betecknats som obehöriga, tvärtom, utan under hänvisning till statsfinansiella svårigheter. Enligt Roosvals resonemang skulle tydligen privata donationer till professurer vara mindre anständiga — det måste vara av ren tanksprickdhet som en f. d. professor vid Stockholms högskola, själv innehavare av en donationsprofessur, drivs att så skriva.

Det invändningslösa i replikerna ligger på ett annat plan. Det påstås vara självfallet att ersättningen på 70-årsdagen borde, liksom tidigare på samma sätt hopbragta medel, användas under kontroll av namngivna, sakkunniga och ansvariga personer på skilda områden samt att fullständiga redogörelser skulle lämnas för utdelningarna. Saken har också berörts av Morgon-Tidningen, tryckt nog i ett käseri, vars syfte bakom den gemytliga virrigheten torde vara att säga att allt är bra som det är; statsministern hör till dem som är ansvariga för gåvostadgans utformning, och tidningens hållning är därför självfallen.

Vad de båda förstnämnda replikerna angår bör först klargöras att de på en punkt bygger på missförstånd och tankiöshet. Vi har aldrig hävdat att de sju miljonerna borde användas till en rad professurer, endast påpekat att beloppets storlek är av denna ordning; det betonades uttryckligen i ledaren att detta var ett exempel och att det vore lätt att nämna lika slående exempel från andra områden. Parentestikt må mot hr Roosvals slutord anföras att anslag till en rad professurer — liksom till en mängd andra kulturella ändamål — vägrats av regeringen, inte därför att anslagen betecknats som obehöriga, tvärtom, utan under hänvisning till statsfinansiella svårigheter. Enligt Roosvals resonemang skulle tydligen privata donationer till professurer vara mindre anständiga — det måste vara av ren tanksprickdhet som en f. d. professor vid Stockholms högskola, själv innehavare av en donationsprofessur, drivs att så skriva.

Det invändningslösa i replikerna ligger på ett annat plan. Det påstås vara självfallet att ersättningen på 70-årsdagen borde, liksom tidigare på samma sätt hopbragta medel, användas under kontroll av namngivna, sakkunniga och ansvariga personer på skilda områden samt att fullständiga redogörelser skulle lämnas för utdelningarna. Saken har också berörts av Morgon-Tidningen, tryckt nog i ett käseri, vars syfte bakom den gemytliga virrigheten torde vara att säga att allt är bra som det är; statsministern hör till dem som är ansvariga för gåvostadgans utformning, och tidningens hållning är därför självfallen.

Vad de båda förstnämnda replikerna angår bör först klargöras att de på en punkt bygger på missförstånd och tankiöshet. Vi har aldrig hävdat att de sju miljonerna borde användas till en rad professurer, endast påpekat att beloppets storlek är av denna ordning; det betonades uttryckligen i ledaren att detta var ett exempel och att det vore lätt att nämna lika slående exempel från andra områden. Parentestikt må mot hr Roosvals slutord anföras att anslag till en rad professurer — liksom till en mängd andra kulturella ändamål — vägrats av regeringen, inte därför att anslagen beteckna som obehöriga, tvärtom, utan under hänvisning till statsfinansiella svårigheter. Enligt Roosvals resonemang skulle tydligen privata donationer till professurer vara mindre anständiga — det måste vara av ren tanksprickdhet som en f. d. professor vid Stockholms högskola, själv innehavare av en donationsprofessur, drivs att så skriva.

Det invändningslösa i replikerna ligger på ett annat plan. Det påstås vara självfallet att ersättningen på 70-årsdagen borde, liksom tidigare på samma sätt hopbragta medel, användas under kontroll av namngivna, sakkunniga och ansvariga personer på skilda områden samt att fullständiga redogörelser skulle lämnas för utdelningarna. Saken har också berörts av Morgon-Tidningen, tryckt nog i ett käseri, vars syfte bakom den gemytliga virrigheten torde vara att säga att allt är bra som det är; statsministern hör till dem som är ansvariga för gåvostadgans utformning, och tidningens hållning är därför självfallen.

Vad de båda förstnämnda replikerna angår bör först klargöras att de på en punkt bygger på missförstånd och tankiöshet. Vi har aldrig hävdat att de sju miljonerna borde användas till en rad professurer, endast påpekat att beloppets storlek är av denna ordning; det betonades uttryckligen i ledaren att detta var ett exempel och att det vore lätt att nämna lika slående exempel från andra områden. Parentestikt må mot hr Roosvals slutord anföras att anslag till en rad professurer — liksom till en mängd andra kulturella ändamål — vägrats av regeringen, inte därför att anslagen beteckna som obehöriga, tvärtom, utan under hänvisning till statsfinansiella svårigheter. Enligt Roosvals resonemang skulle tydligen privata donationer till professurer vara mindre anständiga — det måste vara av ren tanksprickdhet som en f. d. professor vid Stock-

DAGENS NYHETER
utkommer
icke
Trettondagen
Tisdagen den 6 januari

Kungen och kulturen

Från professor Johnny Roosvall har Dagens Nyheter mottagit följande:

Med anledning av den ledande artikeln i DN den 3/1 1953 anhåller jag att få följande rader införda i tidningen.

Överlämnandet till konungen av en stor penninggåva för kulturella ändamål skedde med betoningen av att mottagaren skulle själv råda över medlens användning. Vid allt tack för gåvan uppehöll sig mottagaren särskilt och erkännsamt vid just denna passus.

Ledarartikeln betvivlar nä att vid utdelning av anslag all nödig sakkunskap anlitats, men detta är naturligtvis självklart, och det behöver ej ordas vidare därom. Men så särdeles självklar är däremot ej ledarartikelns idé att fonden borde ha lämnat medel till "en rad av professurer", som "från vetenskapligt håll betecknats som oundgängliga", men angående vilka riksdagen ställt sig avvisande. Fonden borde, menar ledarartikeln, vid sin första utdelning nu strax före jul 1952, med kr. 75.000 : — räntemedel tillgängliga, ingalunda fördelat dem såsom säges "godtyckligt" utan i stället inrättat denna redan ovan nämnda oundgängliga rad av professurer. Härvid skulle, som man vill kan fatta, icke de fattiga kr 75.000 : — bort användas, utan, såsom också ledarförfattaren antyder, kapitalet. Vad betyder då en professur i nådigt kapital? Det betyder icke blott en summa i proportion till professorslönen, utan även pengar för seminarieskrifter, seminariebibliotek, seminariestenamanuens m. m. Troligen omkring en miljon. "För en rad av professurer" skulle man alltså närma sig en nedomätning av hela fonden. Ett annat bekymmer med detta i och för sig förslagna och särskilt för en universitetsman sympatiska projekt om en hel sky av professorer vore att mottagaren av födelsedagsgåvan i och med ett sådant projekts realiserande skulle komma att skapa en rad av nya ämbeten, för vilka riksdagen nekat anslag.

Stockholm den 3 januari 1953.

JOHNNY ROOSVAL

Professor Roosvals inlägg bemöts på ledande plats.

berar att häktningstiderna i en rad mål svalit ut så kraftligt:

Man kan ju ta två beräkneliga mål: Gawatinmålet och Jäderkvistaffären, där det i bägge fallen var fråga om kvackalveri och utnyttjande av allmänhetens godtrogenhet i medicinska frågor. Gawatin satt häktad nio månader innan målet kom upp i rådhusrätten. Jäderkvist satt häktad ungefär två månader.

I särskilt Gawatinmålet kan man naturligtvis peka på den oerhört omfattande utredning som åklagaren gjorde. Man kan emellertid med log fråga sig om en sådan detaljrad och omfångsrik utredning verkligen var nödvändig. Den mängd papper och utredningar som här lades på domstolarna borde måste naturligt nog ha okat den marnar arbetsbörda i hög grad och förlängt målets handläggning.

Sverige har hr anslutit sig till Europarådets konvention om de mänskliga rättigheterna, där det sägs att den som arresteras "oförtövligen" skall ställas inför domare. Denna konventions anda är ju uppfylld med det avkortade tillstånd som nu råder, konstaterar den citerade tidningen till sist och slutar med detta krav:

Det ankommer väl närmast på rikdskåtagaren eller JO, den förre som chef för åklagarmyndigheterna, den senare som riksdagens ombudsman, att ta initiativet till en undersökning och förslag till förbättringar på detta område. Skulle inte dessa två herrar i förening kunna göra en ordentlig översikt över förhållandena beträffande häktningstiden och den utdragna av målens handläggning som förekommer, särskilt när målen överklagas? Och sedan också föreslå de förbättringar som skulle kunna genomföras genom olika åtgärder.

Från sin speciella synpunkt har statsrevisorerna nu senast varit inne på liknande tankar: fullständighetskravet får inte drivas för långt. Är betvivlingen i ena eller andra riktningen fullt tillfredsställande för huvudfrågornas avgörande, bordo en del detaljer ofta kunna lämnas därhän.

Met påståendet att en fri konkurrens säkrare än en statlig prieskontroll leder till prissänkningar är inga invändningar kunna göras, skriver Aftontidningen (s). Konkurrensen är emellertid inte fri på alla områden.

För stora variationsområden är det inte frågan om ett val mellan statlig priskontroll och fri prisbildning utan valet står mellan statlig prieskontroll och privat. Så länge som det ligger till på det sättet är det alldör hänligt att anta att en avveckling av den statliga prieskontrollen skulle komma att leda till några "effektiva prisjusteringar nedåt".

Därmed vill vi inte ha sagt att behovet av en statlig prieskontroll är lika starkt nu som tidigare.

Med den förbättrade balansen mellan tillgång och efterfrågan på varumarknaden har naturligtvis möjligheterna att ta ut oskäligt höga priser blivit mindre, men det be-

Kungafonden

Svenska Dagbladet och professor Johnny Roosval — den senare i ett här bredvid infört inlägg — har protesterat mot Dagens Nyheters påpekande att de miljoner som skänktes kungen på 70-årsdagen borde, liksom tidigare på samma sätt hopbragta medel, användas under kontroll av namngivna, sakkunniga och ansvariga personer på skilda områden samt att fullständiga redogörelser skulle lämnas för utdelningarna. Saken har också berörts av Morgon-Tidningen, tryckt nog i ett käseri, vars syfte bakom den gemytliga virrigheten torde vara att säga att allt är bra som det är; statsministern hör till dem som är ansvariga för gåvostadgans utformning, och tidningens hållning är därför självfallen.

Vad de båda förstnämnda replikerna angår bör först klargöras att de på en punkt bygger på missförstånd och tankiöshet. Vi har aldrig hävdat att de sju miljonerna borde användas till en rad professurer, endast påpekat att beloppets storlek är av denna ordning; det betonades uttryckligen i ledaren att detta var ett exempel och att det vore lätt att nämna lika slående exempel från andra områden. Parentestikt må mot hr Roosvals slutord anföras att anslag till en rad professurer — liksom till en mängd andra kulturella ändamål — vägrats av regeringen, inte därför att anslagen beteckna som obehöriga, tvärtom, utan under hänvisning till statsfinansiella svårigheter. Enligt Roosvals resonemang skulle tydligen privata donationer till professurer vara mindre anständiga — det måste vara av ren tanksprickdhet som en f. d. professor vid Stockholms högskola, själv innehavare av en donationsprofessur, drivs att så skriva.

Det invändningslösa i replikerna ligger på ett annat plan. Det påstås vara självfallet att ersättningen på 70-årsdagen borde, liksom tidigare på samma sätt hopbragta medel, användas under kontroll av namngivna, sakkunniga och ansvariga personer på skilda områden samt att fullständiga redogörelser skulle lämnas för utdelningarna. Saken har också berörts av Morgon-Tidningen, tryckt nog i ett käseri, vars syfte bakom den gemytliga virrigheten torde vara att säga att allt är bra som det är; statsministern hör till dem som är ansvariga för gåvostadgans utformning, och tidningens hållning är därför självfallen.

Vad de båda förstnämnda replikerna angår bör först klargöras att de på en punkt bygger på missförstånd och tankiöshet. Vi har aldrig hävdat att de sju miljonerna borde användas till en rad professurer, endast påpekat att beloppets storlek är av denna ordning; det betonades uttryckligen i ledaren att detta var ett exempel och att det vore lätt att nämna lika slående exempel från andra områden. Parentestikt må mot hr Roosvals slutord anföras att anslag till en rad professurer — liksom till en mängd andra kulturella ändamål — vägrats av regeringen, inte därför att anslagen beteckna som obehöriga, tvärtom, utan under hänvisning till statsfinansiella svårigheter. Enligt Roosvals resonemang skulle tydligen privata donationer till professurer vara mindre anständiga — det måste vara av ren tanksprickdhet som en f. d. professor vid Stock-

Gränsen mellan Stockholms stad

och Stockholms län är inte svår att upptäcka för de vägfarande i dessa halkans tider. Där sandning och andra åtgärder för att trots vintern hålla vägarna farbara upphör eller övergår till rena markeringen, där lämnar man länet och kommer in i staden. Tag t. ex lederna söder ut! Från Skanstull, Tyresövägen ut mot Hanviken, har så gott som ingenting gjorts — omedelbart då man passerat stadsgränsen och kommer in i länet blir förhållandena bättre. En så tätt trafikerad led som den gamla "provvägen" genom Enskede var på söndagen alldeles osandad. Södertäljevägen och Sockenvägen var inte stort bättre skötta. I västra förorterna var vissa huvudstråk närmast ofarbara.

Är det alldeles otänkbart att de till staden förande vägsträckorna och över huvud förorterna skulle få samma skydd mot vinterns trafikfaror som länets angränsande områden?

PRESSGRANNAR

I svenskt rättsliv måste det vara ett oeftergivligt villkor att en person inte utsätts för anklagelser och misstankar längre än absolut nödvändigt. Denna tid innan domen fallit är så pressande för den anklagade att det måste vara ett starkt humant krav att den görs så kort som någonsin är möjligt. Expressen (fp) betonar detta och forsätter:

Även i de fall där man inte gått till häktning, men åtkären genom offentliga anklagelser blivit allmänt känd, är skyndsamhet ett första rangens krav i rättssäkerhetens intresse.

Att detta är accepterade principer här i landet visar ju bestämmelserna om häktningstidens längd i rättegångsbalken, där det sägs ifrån att häktningstiden inte bör överstiga 14 dagar, ty i annat fall skall rätten ányo sammanträda och särskilt tillse, att utredningen bedrivs så skyndsamt som möjligt".

Man kan nu fråga sig varpå det

Katolikerna och friheten

HERBERT TINGSTEN skildrade i gårdagens nummer av Dagens Nyheter den katolska litteraturgenaiuren på Irland. "En stor del, man vägar säga största delen, av den högklassiga moderna litteraturen är", skrev Tingsten, "förbjuden." Det är intressant att se hur långt den katolska kyrkan lyckat och vågar utsträcka sin frihetsinskränkande makt i en stat där den fått ett dominerande inflytande. De ir ländska förhållandena ger en egendomlig belysning åt den oftare ute i Europa, men även hos oss hävdade tesen att katolicismen utgör det starkaste värnet mot tidens diktatursträvanden. Situationen på Irland är unik, men exempel på katolska maktmissbruk kan hämtas från många håll, i Bayern, som jag nyligen haft tillfälle att besöka, existerar ingen irländsk censur, men den mäktiga katolska kyrkan finner andra utvägar. Kyrkan vägrar bland annat att ha något att göra med tryckerier som trycker anlsbaglig litteratur. En liberal förläggare i München meddelade mig att hans försök att i Tyskland introducera under Hitler förbjuden diktning därigenom försvårades och i vissa fall helt hindrades.

De katolska författare som för närvarande åtnjuter en goodwill världen över demonstrerar gärna sitt liberala sinnelag. Greene har nyligen offentligen protesterat mot den amerikanska McCarranlagen. Men inför katolska maktmissbruk är de märkvärdigt tysta. I realiteten stöder de och deras sympatiörer en organisation som överallt där den har en möjlighet därtill förtrycker och underkuvar oliktänkande. Man gör anspråk på att representera den högsta andligheten och en förfinad religiös tradition i samma ögonblick som man tigande sanktionerar den nattsvartaste reaktion. Det är en ohållbar situation.

OLOF LAGERCRANTZ

tyder inte att sådana möjligheter nu helt saknas.

FKN har under de senaste veckorna plockat fram en hel rad exempel på den sakna, nu senast genom undersökningen om prisutvecklingen på konfektionsvaror, vilken visade att nära hälften av de undersökta affärerna uraktlåtit att genomföra den prissänkning som de sänkta tullpriserna motiverat. I de butiker som sänkt priserna utgör sänkningen i genomsnitt 14,5 procent, vilket således är vad konsumenterna fått betala för mycket i de övriga butikerna.

Med sådana exempel för ögonen är det svårligen kunna påstås att prieskontrollen inte längre har någon uppgift att fylla, är den socialdemokratiska tidningens slutsats:

Den detaljkontroll som hittills förekommit kan kanske i huvudsak svaras — den har ju också i stor utsträckning avvecklats och den utvecklingen kommer väl att fortsätta om ingenting oförutsett inträffar — men det skulle säkert vara synnerligen oklokt att slopa varje form av prisövervakning.

Ingen vill väl på allvar förneka att prieskontrollen i flera fall drivit fram prismedsättningar som eljest skulle ha uteblivit eller dröjt; ett exempel på sistone utgör trögheten hos affärsmännen när det gällt att också vid fallande priser lägga återanskaffningskostnaden till grund för försäljningspriset. Emellertid är de skadliga verkningarna också betydande: kontrollen verkar hämmande på konkurrensen. Härtill kommer de utanför sämdenna befogenheter företagna ingripanden som skett, t. ex. i fråga om reklamen En förståndig lösning vore kanske att ha kvar prieskontrollen som undersöknings- och opinionsorgan, men lägga ned den direkt prisregleringsverksamheten. Reglerandet ställer till krångel och leder till onödiga ingrepp; utredningar och opinionsyttringar på prisområdet skulle i längre loppet, särskilt när prisstabilitet eller prisfallstendenser råder, vara tillräckligt effektiva.

TRETTONDAGEN
— då de ordinarie morgontidningarna är indragna —
utkommer
EXPRESSEN
som
morgontidning
med stort nyhetsmått
och innehållsladdat
helgnummer
★
Expressen utkommer
icke
Trettondagsafton
(månd. 5/1)

Bandtraktor räddar insnöad Värmlandsbyn

Hågåsen i nordligaste Värmland, som sedan nyåret varit täckt av ett synnerligen kraftigt snötäcke, var ännu på söndagen isolerat från ytterv'rlden. I väntan på en bandtraktor som på måndagen skall ploga byvägen tillgrep man häst och tråplog. Men snödjupet, som på lördagen fortfarande mätte 80 —85 centimeter, kunde endast med största svårighet forceras.

— Snön har blivit lite lätthanterligare på söndagen, säger hr Edvard Larrson i Högåsen. Det har fruktbop en aning, men utom lyn sipper vi inte förän bandtraktorn gjort sitt. Här i byn är vi förstås vana vid att ha det skralt. Vi har fem och en halv mil till Torsby, som är närmaste järnvägsstation, och en halvmil till landsväg. Det här snöfallet är varken det första eller det värsta. För två år sedan låg snötäcket mer än meterdjupt, och varje år råka vi med isoleringen åtskilliga gånger. Det gäller inte bara snön. Vi har översvämningar på vårarna och god träning i att provianters för veckor och månader, så någon gäng heller.

påbörjades vägbygget. Ännu har emellertid ingen i byn haft någon glädje av det.

Även under rent normal väderlek blir Högåsen till de gudsförgätnas platserna. För trettio år sedan började man staka ut en landsväg genom byn, och för tretton år sedan om bänmning.

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
för riksanstalt: 22 40 20
Telegramadress: *Dagsnytter*
Postgiro: 1616 (för annonser) nummer 1 637 (för prenumeration)

Chefredaktör: Herbert Tingsten (Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: *Leif Ekblberg*
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Rudmon.*

Dagens Nyhetera Aktiebolag
Verkst. direktör: *Helge Hedbom*

PRENUMERATIONSPRISER
A - Stockholmsupplagan

	Stor-Stbims tidningsområde	Sverige landet
Månad	Kr. 6: —	Kr. 5:75
Kvartal	» 17:50	» 16:75
Halvår	» 34:50	» 33: —
Helår	» 69: —	» 66: —

ANNONSPRISLISTA
daterad 1/1 1952 tillhandahålles på begäran
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1952

Annons.

God föresats på nya året. Sänd kläderna ej, ——vering till Salnsjöbadstvätten. Ring 19 02 80

WUCO
— ett namn som garanterar styrka, kvalitet och driftsäkerhet.
— en släpvagn som sänker Edra transportkostnader.
Vi tillverka sedan många år släpvagnar i alla storlekar och för alla behov vid egna verkstäder. Katalog sändes gärna på begäran.
WULF & Co. AB
VÄNERSBORG · Tel. 120 50
WUCO släpvagnar säljes genom bilhandlare över hela landet

Fråga Öbergs om riktiga pärmar
R. A. KARLSSON & SON
VARUKATALOG

Nu börjar Vecko-Journalens nya fascinerande följetong
Kvinnohuset
Bestsellerromanen om kvinnan, kärleken och döden av Ulla Isaksson
Var med från början!
Danmarks kunga-moder död
Ett gripande sista-minuten-reportage
I serien om de sju dödssynderna har turen nu kommit till
Avunden
Försvaret sköts denna gång av Birgit Tengroth
Carl-Johan Bernadotte
berättar om sitt nya liv
Vecko-Journalen
Prenumerera!
Helår Utgl. A med V:a bl ——— 57:—
uppl. B utan V:a bl ——— 52:75
Halvår ——— 17:75
Kvartal ——— 9:50

Ni kan MÅTTBESTÄLLA *Edra pärmar*
Öbergs utför specialbeställda pärmar med såväl ring-, gaffel- som andra mekanismer. Därigenom kan man för varje behov få rätt pärmstorlek, rätt kapacitet och rätt mekanism. Diskutera Ert pärmproblem med Öbergs eller Er pappershandlare, som gärna vidarebefordrar Edra önskemål till oss.
Öbergs PÄRMAR
AB J O ÖBERG & SON ESKILSTUNA
Avdelningskontor STOCKHOLM · MALMÖ

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.